

[Hølge Larsen.]

en højere pris, og der ville begås en række uretfærdigheder. Det kan, og det er min faste overbevisning, ikke være rigtigt, at en sådan samfundsprioritet, som er indskudt i en ejendom, og som har stået i denne ejendom gennem lang tid — og det gælder jo for meget af grundstigningsskylden, at den går tilbage ikke alene til 1960, men til tidligere vurderinger, helt tilbage til de første vurderinger, efter at loven om grundstigningsskyld var indført — det kan ikke være rigtigt, at en sådan samfundsprioritet, som er indgået i ejendomshandlerne, og som har været taget i betragtning ved fastsættelsen af priserne, pludselig skal ophæves. Jeg må gå ud fra, at der er taget hensyn til sådanne prioriteter; jeg er i hvert fald overbevist om, at der er taget hensyn til dem, når man har skullet prioritere ejendommene; man ser ikke bort fra en sådan samfundsprioritet i en ejendom. En fuldstændig ophævelse af grundstigningsskylden vil medføre en hel række uretfærdigheder og give ejendomsbesiddere fordele, som jeg ikke kan anse det for at være rigtigt at give dem.

Dernæst er der hele spørgsmålet om provenutabet. Det er jo givet, og det bestrider naturligvis heller ingen, at hvis vi går til fuldstændig ophævelse af grundstigningsskylden, så giver det et provenutab for staten og et provenutab for kommunerne, og hvordan man end vender og drejer det, betyder et sådant provenutab, at det beløb, man her har fået ind, skal der skaffes dækning for på anden måde. Det må ske enten ved en forhøjelse af grundværdibeskatningen, af grundskyldsbeskatningen, hvilket vil sige, at ejere, som ikke tidligere har betalt grundstigningsskyld, nu skal tage en del af byrden, når man letter den for andre, eller også må man tage denne dækning for provenutabet gennem forøgelse af indkomstbeskatningen, og man vil dermed i mange tilfælde lægge byrder over på andre, hvor det vil være urimeligt at lægge dem. Derfor er dette spørgsmål om provenutab ikke af en sådan karakter, at man kan, jeg vil næsten sige trylle det væk, som det forekom mig at det ærede medlem hr. Axel Kristensen og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var ved at gøre det. Dette spørgsmål rejser problemet om, hvorledes hele den

fremtidige ejendomsbeskatning skal være, og før man overhovedet har drøftet dette igennem og har retningslinjerne derfor, vil det være helt urimeligt at skulle træffe beslutningen.

Jeg må på denne baggrund anbefale, at man stemmer imod forslaget til folketingsbeslutning om ophævelse af grundstigningsskylden. De ændringsforslag, som er stillet til forslaget til folketingsbeslutning, kan jeg naturligvis ikke have noget imod at gennemføre, men jeg anbefaler altså at stemme imod selve folketingsbeslutningen.

Ingrid Jensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, ikke er i stand til at være til stede her i dag, skal jeg på hans vegne i denne og den følgende sag fremsætte et par korte bemærkninger.

Som det fremgår af den foreliggende betænkning, kan socialistisk folkeparti ikke stemme for venstres og de konservatives forslag til beslutning om ophævelse af grundstigningsskylden. Dette standpunkt skyldes ikke en glødende kærlighed til grundskylden. Vi har allerede givet udtryk herfor ved første behandling. Grundstigningsskylden er behæftet med mange fejl, så mange, at det er helt rimeligt, at hele problemet omkring beskatningen af jord og ejendom bliver taget op til nærmere undersøgelse. Om denne undersøgelse vil give til resultat, at grundstigningsskylden falder bort, er det vanskeligt at spå om, men én ting er formentlig helt sikker: at vi ikke skal vente at genfinde grundstigningsskylden i dens nuværende skikkelse.

Vi har ved første behandling af forslaget til beslutning nævnt en række eksempler på grundstigningsskyldens vilkårlighed, ligesom vi erkendte, at det var tvivlsomt, om man kunne sige, at grundstigningsskylden var blevet et middel til bekæmpelse af spekulanternes handel med jord og ejendom. Samtidig erkendte vi dog, at man ad andre veje måtte se at opnå, hvad man ikke havde nået gennem grundstigningsskylden, og disse andre veje må efter vor mening først betrædes, forinden man eventuelt skiller sig af med denne form for beskatning.